

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

nedjeljom i svetkovinom: 7, 8.30, 10, 11.30 i 18.30h
blagdanom: 7, 10 i 18.30h
radnim danom: 7 i 18.30h

MOLITVENI SUSRETI:

- * Utorkom u 18.20 sati moli se antunovska pobožnost.
- * Četvrtkom nakon večernje svete mise je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

OSTALO:

- Skupština Franjevačkog svjetovnog reda je zadnju nedjelju u mjesecu u 17 sati.
- Susreti Franjevačke mladeži su petkom u 20 sati.

Sveti Alojzije Gonzaga – zaštitnik mladeži

Rođen je 9. ožujka 1568. u Castiglioneu. Alojzije je veoma mnogo molio, a to znači da je imao veoma proživljenu vjeru koja mu je preko molitve Božju stvarnost veoma približavala i s kojom je nastojao biti u trajnome dodiru. Druga vrlina, koju je Alojziju majka u srce usađivala, možda je našem vremenu i shvaćanju bliža. To je ljubav prema siromasima. U studenome g. 1585. Alojzije se odrekao markgrofije u korist mlađega brata Rudolfa i stupio u isusovački novicijat u Rimu. Svršivši novicijat, započeo je više nauke na glasovitom rimskome kolegiju, od kojeg se razvila današnja Gregoriana. Tu se povjerio duhovnom vodstvu jednoga od najučenijih ljudi svog vremena. Bio je to Robert Bellarmino, kasniji kardinal i svetac. Alojzije je umro mlad, u 23. godini života, vršeći djela milosrđa prema zaraženima od kuge. Zaštitnik je mladeži.

Izdaje: Franjevački samostan Presvetog Trojstva, Trg sv. Trojstva 1, 35 000 Sl. Brod
Tel. 035 470 069

Odgovara: fra Slavko Milić, gvardijan

Uređuje: fra Ivan Crnković

Sve o našem samostanu i druge informacije možete potražiti na: <http://www.franjevaccki-samostan.hr>

JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

16. lipnja 2024.

KALENDAR TJEDNA

Ponedjeljak	17.6.	Sv. Diogent.....	Nevenka
Utorak	18.6.	Sv. Marcel.....	Paula
Srijeda	19.6.	Sv. Romuald, opat.....	Božidar
Četvrtak	20.6.	Sv. Naum Ohridski.....	Margareta
Petak	21.6.	Sv. Alojzije Gonzaga.....	Slavko
Subota	22.6.	Sv. Ivan Fisher i Toma More, mučenici.....	Paulin
Nedjelja	23.6.	DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	

- **Danas je je treća nedjelja u mjesecu. Oni koji žele mogu na izlazu iz crkve ostaviti svoj dar za obnovu naših samostana oštećenih u potresu u Zagrebu i Sisačkoj biskupiji.**
- **U utorak je pobožnost u čast sv. Antunu prije večernje svete mise.**
- **U srijedu uz večernju svetu misu u 18.30 sati je misa zahvalnica za završetak školske godine učenika i djelatnika naše Franjevačke klasične gimnazije fra Marijana Lanosovića i nakon svete mise podjela svjedodžbi maturantima.**
- **U četvrtak nakon večernje svete mise je klanjanje pred Presvetim.**
- **Preporučamo vam vjerski tisak: novi broj Glasa Koncila, Veritas.**

...riječ života vječnoga...

PRVO ČITANJE: Ez 17, 22-24

Ovo govori Gospodin Bog: »S vrha cedra velikoga, s vrška mladih grana njegovih, odlomit ću grančicu i posadit je na gori visokoj, najvišoj. Na najvišoj gori izraelskoj nju ću zasaditi: razgranat će se ona, plodom uroditi i postati cedar predivni: prebivat će pod njim sve ptice, sve će se krilato gnijezditi u sjeni grana njegovih. I sve će poljsko drveće znati da ja, Gospodin, visoko drvo ponizujem, a nisko uzvisujem; zeleno drvo sušim, a drvu suhu dajem da rodi. Ja, Gospodin, rekoh i učinit ću!«

DRUGO ČITANJE: 2 Kor 5, 6-10

Braćo: Uvijek smo puni pouzdanja makar i znamo: naseljeni u tijelu, iseljeni smo od Gospodina. Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju. Da, puni smo pouzdanja i najradije bismo se iselili iz tijela i naselili kod Gospodina. Zato se i trsimo da mu omilimo, bilo naseljeni, bilo iseljeni. Jer svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo.

EVANĐELJE: Mk 4, 26-34

U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.« I govoraše: »Kako da prisposobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.« Mnogim takvim prisposobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prisposobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

...riječ o Riječi...

Božje kraljevstvo raste

Prva je karakteristika Božjega kraljevstva da ono neće biti izvanjski raskošno ni oku primamljivo, već će imati unutarnju snagu. Kada Isus kaže da iz stabla gorušice izrastu velike grane i da se „pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske“ (Mk 4,32), on pravi jasnu poveznicu s prvim čitanjem, u kojem Ezekiel govori: „prebivat će pod njim sve ptice, sve će se krilato gnijezditi u sjeni grana njegovih“ (Ez 17,23). U Isusovo doba Izrael je bio u puno boljoj situaciji nego u doba proroka Ezekiel, no to i dalje nije bilo ono što su Izraelci očekivali. Služeći se ovom neobičnom usporedbom, Isus poziva slušatelje da ih vanjsko blještavilo ne zavara: vrednote Kraljevstva nisu vidljive okom i ne uklapaju se u kriterije ovoga svijeta, nego se prepoznaju duhom. Često ono što izgleda maleno i neznatno u sebi nosi veliku duhovnu silu koja će donijeti obilat urod. Takav mentalitet moramo usvojiti ako želimo živjeti Božje kraljevstvo. Druga je karakteristika gorušice to da se nje nemoguće riješiti: kada je posadimo u vrtu, posvuda razbaca svoje sjeme te, koliko god mi čupali i okopavali, poput korova uvijek iznova niče. Tako je i s Božjom riječi: kada se jednom nastani u nekoj osobi, mogu doći nevolje i padovi, ali će joj ona opetovano dolaziti u pamet i pozivati je natrag na Kristov put. Da, svatko je od nas već tisuću puta iznevjerio Boga, ali njegova nas riječ u nama tjera da mu se uvijek iznova vraćamo. Zanimljivo, u Evanđelju se ne spominju plodovi gorušice (kao što je slučaj s klasjem), nego se napominje da će se pod sjenom njezinih grana gnijezditi ptice nebeske (usp. Mk 4,32). Dakle, stablo gorušice služi drugima – to je njezina treća karakteristika. Gorušica iz prisposobe zapravo predstavlja Krista, koji je poput zrna posađen u utrobu žene i dugi je niz godina rastao u tišini (usp. Lk 2,40) da bi u konačnici s drva križa potjerao velike grane pod čijom se sjenom sada gnijezde novi stanovnici neba. To bi trebao biti model života za svakoga od nas: u tišini rasti dok ne dođe vrijeme da potjeramo grane i donesemo obilat rod.